

Una habitació amb vistes al planeta

Text > XAVIER CASTILLÓN

Des de Banyoles, Carles Sucarrats i Isabel Ametller formen una de les aliances més llargues i creatives de l'escena alternativa gironina. El seu projecte anterior, Praga, va debutar fa quinze anys amb *Fragile*, i, de fet, Rooms va publicar el seu primer disc, *In/To/It/If*, el 2014, quan Praga era encara un grup en actiu. En la transició de Praga a Rooms han canviat alguns músics i instruments, la sonoritat global i, sobretot, el concepte. Perquè el concepte és fonamental en el cas de Rooms: les habitacions que donen nom al grup són espais metafòrics que serveixen per estructurar cada disc d'una manera diferent i «expressar musicalment les emocions que es desprenen en espais concrets». Si en aquell primer disc de fa set anys les cançons es titulaven «Bedroom», «Delivery Room», «Library» o «Kitchen», com escenaris on s'especificaven diferents al·legories vitals,

en aquest tercer disc de Rooms (després de l'EP *Labyrinth*, del 2017) hi ha també cançons habitacions, però la perspectiva del grup s'ha ampliat a «espais més oberts» de dimensió planetària, com ho suggereix ja el títol del disc, *Earth* ('Terra'). És el planeta vist com «una habitació més de l'univers», amb un llenguatge transfronterer: les matemàtiques («Math Room»); una habitació on passen infinitat de coses: grans moviments migratoris a la recerca desesperada d'una vida millor o d'una utopia («Nest», «Canada») i, a l'altre extrem, una civilització que té l'èxit com a divinitat a la qual les persones sacrifiquen fins i tot la seva felicitat («Escape Room»).

Produït, gravat i mesclat pel competent Panxii Badii, *Earth* continua tenint com a ingredients principals la veu d'Ametller, delicada però ferma, i les guitarres elèctriques i acústiques de Sucarrats: una aliança perfecta

ROOMS. *Earth*.
Exxa Records, 2021.

que es completa amb els sintetitzadors que també toca ella, el baix i el violoncel de Maria de Palol i la bateria de Simon Saura. Elements més que suficients per construir aquest espai sense límits i ple de bellesa que és la música de Rooms.

MORPHIUM. *The Fall*.
JBC Music, 2021.

DOBLE & HUG SOUND. *Quizás*.
Halley Records, 2021.

Metal exportable

Text > XAVIER CASTILLÓN

Després de *The Blackout* (2016), Morphium es va consolidar com una banda important dins del metal estatal més fosc, amb projecció internacional. Ara, la banda gironina encapçalada pel cantant Alex Bace i el guitarrista James Lamb torna amb un quart disc, *The Fall*, que es presenta com una evolució lògica de

The Blackout, respecte al qual repeteix la producció de Kuen i les mesclades de l'italià Marco Barusso. El resultat és un disc molt contundent, però també molt melòdic, amb el qual Morphium espera continuar (si li permeten les circumstàncies d'aquest planeta en caiguda lliure) la seva conquesta del món, amb un disc de qualitat contrastada.

Més enllà del hip-hop

Text > XAVIER CASTILLÓN

Després d'haver superat els 21 milions de visualitzacions a YouTube amb «3 AM» i d'haver publicat dos discos i uns quants singles des de l'autogestió més absoluta, el tàndem format pel raper Doble i el productor Hug Sound publica el seu primer treball amb un segell, Halley Records: un EP de cinc temes, coproduït en part per

Justin Delasiembra, en què el hip-hop original dels gironins ha donat pas a altres sonoritats, entre les quals la salsa («Guajira») i el *rhythm-and-blues* («Déjalo salir»), un duet amb Sofia Gabanna, amb el regust urbà propi del segle XXI. El seu primer tema en català («Què hi fas?») obre noves vies en un projecte destinat a triomfar també molt lluny d'aquí.